

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1 สรุป

การดำเนินการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน : ศึกษากรณีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ข้อมูลที่ทำการศึกษาคือข้อมูลประเภทปฐมภูมิ (Primary data) เก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาการตลาด และสาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่เรียนรายวิชาบัญชี 1 เมื่อภาคเรียนที่ 2/2549 จำนวนตัวอย่าง 114 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.8) สังกัดสาขาการตลาด ร้อยละ 53.5 สาขาบริหารทรัพยากรมนุษย์ ร้อยละ 46.5

ระดับคะแนนวิชาบัญชีที่ผ่านมา พบว่าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.2) มีผลการเรียนระดับ D และ D+ (ร้อยละ 13.2)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.2) มีพื้นฐานมัธยมศึกษาตอนปลายสาขา ศิลป์-ภาษา ขณะที่สายวิทย์-คณิต มีเพียงร้อยละ 15.8

ระดับเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.8) มีระดับเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00

ด้านที่พักอาศัย ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.0) อาศัยอพาร์ทเมนต์ หรือหอพัก และอาศัยบ้านญาติ (ร้อยละ 23.7) ตามลำดับ

2. ทักษะคติที่มีต่อวิชาบัญชี พบว่า

1. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่มีเนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกเช่นนี้ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ 43.98) และเห็นด้วย (ร้อยละ 42.1) ตามลำดับ

2. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีสามารถศึกษาด้วยตัวเอง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.6) ไม่เห็นด้วยหรือกล่าวได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มองว่าวิชาบัญชีเป็นวิชาที่ยากไม่สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

3. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการท่องจำมากกว่าใช้ความเข้าใจ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 44.7) ไม่เห็นด้วย ทักษะเช่นนี้เป็นการสนับสนุนทักษะที่กล่าวมาข้างต้นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่ยาก ที่ไม่สามารถใช้การท่องจำ ต้องมีความเข้าใจจึงจะผ่านการสอบวิชานี้ได้

4. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยากเนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.4) เห็นด้วยอย่างยิ่ง และ (ร้อยละ 33.3) เห็นด้วย ต่อประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่จบการศึกษาศาสตรบัณฑิต-ภาษา จึงไม่มีความคุ้นเคยกับการเรียนวิชาบัญชี ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบวก ลบ คูณ หาร ตัวเลข

5. ประเด็นที่ว่า วิชาบัญชีมีประโยชน์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58) เห็นด้วย และ (ร้อยละ 25.4) เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6. ประเด็นที่ว่า วิชาการบัญชีมีประโยชน์เมื่อจบออกไปทำงาน พบว่าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.6) เห็นด้วย และ (ร้อยละ 36.0)เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยสรุป ผู้เรียนรู้สึกว่วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยาก แต่มองว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ประกอบอาชีพ

3. พฤติกรรมการเรียนบัญชี พบว่า

1. การเข้าชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.2) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าว ในระดับที่มาก

2. การเข้าชั้นเรียนสาย นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.9) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าว ในระดับที่น้อย

3. การถามอาจารย์ในชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40.4) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง และ ระดับน้อย เท่า ๆ กัน

4. การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.9) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

5. การทบทวนบทเรียนที่บ้าน/ที่หอพัก นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.1) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

6. การทำการบ้านด้วยตนเองที่มหาวิทยาลัย นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.3) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

7. การทำการบ้านด้วยตนเองที่บ้าน/หอพัก นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.9) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

8. การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อนที่บ้าน/หอพัก นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.9) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

9. การสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาบัญชีจากผู้สอน โดยสอบถามนอกชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.1) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับน้อย

10. ก่อนสอบทบทวนแบบฝึกหัดด้วยตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40.4) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับมาก

11. ก่อนสอบทบทวนแบบฝึกหัดร่วมกับเพื่อน ๆ นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.2) ตอบว่ามีพฤติกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง

4. ระดับทัศนคติที่มีต่อวิชาบัญชี พบว่า

ระดับทัศนคติในแต่ละด้านที่มีต่อวิชาบัญชีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก เป็นวิชาที่เรียนยากเนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยอมรับว่าวิชาบัญชีมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และมีประโยชน์ต่อการทำงาน

5. พฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาโดยภาพรวม พบว่า

พฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีโดยภาพรวมพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการถามอาจารย์ในชั้นเรียน การตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียน การใช้เวลาในมหาวิทยาลัย/ที่บ้าน/หอพัก ด้วยตนเอง การทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง การทำการบ้านทั้งที่บ้านและที่มหาวิทยาลัย การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ การสอบถามเนื้อหาวิชาจากผู้สอนนอกชั้นเรียน การทบทวนแบบฝึกหัด จะมีพฤติกรรมที่ไม่สม่ำเสมอ ไม่ต่อเนื่อง แต่พฤติกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอก็คือ ก่อนสอบทบทวนแบบฝึกหัดร่วมกับเพื่อน ๆ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวิชาบัญชีกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาบัญชี

จากผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาที่มองว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยาก แต่ก็มีความสนใจในการทำงานนั้น พบว่า มีประเด็นหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาบัญชี คือ ความรู้สึกของผู้เรียนที่ว่า วิชาบัญชีเป็นวิชาที่เรียนยากเนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานมาก่อน (ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นนี้)

7. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาบัญชี

จากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติพบว่า มีพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีหลาย ๆ ด้านที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ การเข้าชั้นเรียน การตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียน การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง การทำการบ้านด้วยตนเองที่บ้าน /หอพัก การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อนที่บ้าน/หอพัก และก่อนสอบทบทวนแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ทศนคติที่มีต่อวิชาบัญชีมีผลต่อการเรียนวิชาบัญชี ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าวิชาบัญชีเป็นวิชาที่มีเนื้อหาซับซ้อนเข้าใจยาก ประกอบกับผู้เรียนส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสายศิลป์-ภาษา จึงทำให้ไม่สันทัดในเรื่องของตัวเลขมากนัก

ส่วนพฤติกรรมกรเรียนวิชาบัญชี ก็มีผลต่อการเรียนวิชาบัญชีเช่นเดียวกัน นักศึกษามีพฤติกรรมที่ควรจะเป็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เช่น การถามอาจารย์ในชั้นเรียน การใช้เวลาว่างในมหาวิทยาลัยหรือที่พักทบทวนบทเรียน การทำการบ้านด้วยตัวเองทั้งที่มหาวิทยาลัยหรือที่พัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาบัญชีจากผู้สอนอยู่ในระดับน้อย ผลการเรียนวิชาบัญชีจึงออกมาต่ำ ก่อให้เกิดการเรียนไม่จบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือการพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาเนื่องจากเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือบางคนอาจจะหมดกำลังใจ ถึงกับเปลี่ยนสาขาที่เรียนใหม่ หรือถึงขั้นลาออกไปก็มี

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาบัญชี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การให้กำลังใจ และการเอาใจใส่ดูแลของผู้สอน จะทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจที่จะเรียนวิชาบัญชีให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากผู้เรียนเห็นว่าวิชาบัญชีมีประโยชน์เมื่อจบออกไปทำงาน ซึ่งเป็นทัศนคติในเชิงบวกอยู่แล้ว หากมีแรงเสริม ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
2. ผู้สอนควรออกแบบการเรียนการสอนให้นักศึกษาช่วยกันทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้คนที่รู้สอนคนที่ไม่รู้จะเป็นประโยชน์มากกว่าให้อาจารย์เป็นผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว เพราะพฤติกรรมของนักศึกษาที่เรียนไม่เข้าใจส่วนใหญ่จะไม่กล้าถามอาจารย์ หรืออาจถามไม่เป็นในขณะที่กล้าถามจากเพื่อน
3. ผู้สอนต้องเน้นย้ำให้ผู้เรียนทราบว่า ความสำเร็จในการเรียนวิชาบัญชีเกิดจากการฝึกปฏิบัติ หรือการฝึกทักษะในการทำแบบฝึกหัดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การเรียนบัญชีไม่ได้อาศัยการท่องจำ ดังนั้น การทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง หรือกับเพื่อนทั้งที่มหาวิทยาลัย และที่พัก จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุด
4. เพื่อให้การเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ผู้เรียนควรจะทำความเข้าใจมาคร่าว ๆ ก่อนที่จะเรียน ตั้งใจ มีสมาธิในระหว่างอาจารย์สอน และพยายามทำแบบฝึกหัดในเรื่องนั้น ๆ ให้มากที่สุด หลังจากหมดเวลาเรียน และควรทำความเข้าใจให้ได้ก่อนที่จะเรียนเรื่องใหม่ในสัปดาห์

ต่อไป เนื่องจากเนื้อหาของวิชาบัญชีโดยเฉพาะบัญชี 1 จะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวเนื่องกันโดยตลอด และเป็นบัญชีพื้นฐานของบัญชีอื่น ๆ ด้วย

5. ผู้เรียนไม่ควรขาดเรียน หรือเข้าเรียนสายเนื่องจากจะขาดความต่อเนื่อง หากมีความจำเป็นจะต้องติดตามจากเพื่อนหรืออาจารย์ให้เร็วที่สุด

6. ผู้สอนควรมีเทคนิคการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าบัญชีไม่ได้เป็นเรื่องยากอย่างที่คิด โดยอาจออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการจัดเป็นฐานเรียนรู้ในหัวข้อต่าง ๆ เป็นต้น

7. ผู้สอนควรมีการทดสอบย่อย และแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง

8. การกำหนดจำนวนหน่วยกิตและเวลาเรียน ควรกำหนดเวลาในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไว้ด้วย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญของการค้นคว้า/ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น 3(2-2-5) ซึ่งหมายถึง เป็นวิชาที่มีหน่วยกิต 3 หน่วยกิต เป็นการบรรยาย 2 คาบ ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน 2 คาบ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 5 คาบ

